

Tall och granar stå och knarra,
Vresiga i skog och mark.
Buskar och rabatter darra,
Snopna som de fått en spark.
Björk och lönn mot jorden buga,
Nakna med en blick så blyg.
Teglet ryker från hvar stuga:
 Fluga,
Sök dig nu en fönstersmyg!

Molnen regn och dimmor ösa
Skamlöst öfver höjd och plan:
Borde tockna få gå lösa?
Nej, de borde väl så fan.
Spruckna äro Æols påsar,
Nordan som en vilde far.
Haglet piskar tak och åsar:
 Måsar,
Ha ni mage att bli kvar?

Lilla fogel, du som qvittrar,
Har du alla skrufvar kvar?
Hör du ej hur stormen splittrar
Stam och grenar der och hvar?
Dina toner, ack, de friska,
Frysa nu väl bort till slut!
Jag kan endast till dig hviska:
 Siska,
Hvårför for du ej förut!

Är han frusen lilla vingen?
Annars res din kos på stund!
Här är väder, så att ingen
Ens vill släppa ut sin hund.
Dig, hvars sång vårt lif förljufvar,
Dig jag endast varna vill: